

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Варна, 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
в присъствието на прокурора Вл. Ч. Ст.
като разгледа докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно
административно наказателно дело № 20213000600321 по описа за 2021
година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по протест на прокурор при ОП-
Разград срещу решение № 81 на Окръжен съд-Разград, постановено на
24.08.2021г. по НАХД № 193/21г по описа на съда, с което обвиняемото лице
ИВ. Н. Т. е бил признат за невинен и оправдан да е извършил деяние,
наказуемо по чл. 358 ал.1 НК. В допълнение към протеста се излагат
съображения за нарушение на материалния и процесуалния закон, като се
прави искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което
обвиняемото лице бъде признато за виновно по възведеното му обвинение с
налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК.

Пред състава на АпС-Варна представителят на АпП-Варна не
поддържа протеста, прави анализ на събраната по делото доказателствена
съвкупност и акцентира на липсата на категорични доказателства в подкрепа
на обвинението, респ. за наличие на виновно поведение от страна на обв. Т.

да е нарушил разпоредбите на ЗЗКИ и на чл. 358 ал. 1 от НК, поради което и моли първинстанционният съдебен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

Обв. Т. лично и чрез защитника си моли да не бъде уважаван протеста на първоинст. прокуратура, а решението на РОС да бъде изцяло потвърдено.

Въззивната инстанция съобрази, че протестът е подаден в срок и е допустим, а по същество го прецени като неоснователен по изложените по-долу съображения.

Съобразявайки становищата на страните и след цялостна проверка на правилността на обжалваното решение, на основание чл.313 и 314 НПК, съставът на АпС-Варна намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 81, постановено на 24.08.2021г. Разградският окръжен съд, на основание чл.378 ал.4 т.2 НПК е признал за невинен и оправдал ИВ. Н. Т. в извършване на престъпление, наказуемо по чл.358 ал.1 НК, за това че в периода 25.09.2019 г. - 24.07.2020 г. в гр. Разград изгубил документ с рег. номер RB303/22-001-ШРз-6-1932/25.09.2019 г. по описа на ТД „НС“ - Разград с гриф за сигурност „Поверително“, представляващ рапорт относно проведена разузнавателна беседа за М.Г. и Ф. Г., изготвен от младши агент втора степен ИВ. Н. Т. - експерт в Сектор „2“ при ТД „НС“ - Разград, който съдържа информация, представляваща държавна тайна по смисъла на раздел II, т. 3 от Приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ, изготвен в един екземпляр, състоящ се от две страници, и предаден му на 01.10.2019 г. към сбор № 646-17/16.08.2017 г., том 15.

За да стигне до този резултат окръжният съд приел за установено от фактическа страна следното: обвиняемият И.Т. бил дългогодишен служител на ТД „Национална сигурност“ – Разград. В периода 2019 г. - 2020 г. той изпълнявал длъжността „младши агент втора степен“, експерт в сектор 2. В това си качество той ежедневно работел с документи, съдържащи държавна тайна по смисъла на ЗЗКИ, и поради и това имал разрешение за достъп до класифицирана информация.

В изпълнение на разпоредбите на ЗЗКИ и ППЗЗКИ в структурите на ДАНС била въведена организация за създаване, регистриране, отчет и унищожаване на документи, съдържащи държавна тайна. Служителят, който

създавал документ с подобно съдържание, ако е различно от лицето, което има право да подписва такъв документ, определял временен гриф за сигурност, който ставал окончателен след подписването му от оторизираното лице. Регистрирането на документ с гриф за сигурност ставало след като подписания вече документ се докладва на пряк ръководител и след утвърждаването му от него, се предоставял на Регистратурата за класифицирана информация (РКИ). Деловодителят в Регистратурата въвеждал в информационната система „Класифицирана информация“ вида на документа, кратката му анотация, брой листи, ниво на класификация, дата на изтичане срока на защита, лицето подписало документа и посочения в разчета адресат, който е определен да го съхранява. След регистрирането, деловодителят изготвял опис по образец на приложение № 4 към чл. 70, т. 4 от ППЗКИ, в който опис служителят, определен да съхранява документа, полагал подписа си. С това служителят удостоверявал фактическото получаване на документа от РКИ. След получаване на документа служителят го прилагал към сбор от документи, които съхранявал в метална каса, отговаряща на изискванията за защита на класифицирана информация. Унищожаването на вече регистриран документ се извършвало с предложение, изготвено една година след изтичане срока на съхранение, като за документи с ниво „Поверително“ срока за съхранение е 5 години.

Съгласно разпоредбите на Закона за чужденците в Република България, заявленията за постоянно или продължително пребиваване на чужденци на територията на Република България се разглеждали от служба „Миграция“ към МВР, като последните изисквали становище от съответната териториална структура на ДАНС. За изготвяне на такова становище служителите на ДАНС извършвали проверка по реда на оперативно-издирвателната дейност. Област Разград бил един от регионите с най - много продължително или постоянно пребиваващи чужденци, поради което и този вид преписки бил много голям. Една част от служебните задължения на обвиняемия И.Т. включвали изготвянето на подобни беседи по такива преписки, затова и по-голямата част от общият им брой в ТД „НС“ - Разград преминавала през него.

По описаната по-горе процедура по завеждане и получаване на документи от РКИ в един и същ ден, обвиняемият получавал от деловодителката - св. А.З., голям брой документи, като не всеки път

проверявал наличността на всички изброени в описа документи, за които се подписвал. По описания по-горе начин, на 25.09.2019 г. обвиняемият Т. положил подписа си на страница № 1 на „Запис в тетрадка - приложение 4 без повторно зачисляване“ рег. № 1501/25.09.2019 г. за предадени документи срещу 15 броя документи, между които и процесния с рег. № RB303122-001-ШРз-6-1932/25.09.2019г. Според извлечението от информационната система „Класифицирана информация“, документът представлявал рапорт относно проведена разузнавателна беседа за лицата М. и Ф. Г., документът бил в единствен екземпляр, маркиран с гриф за сигурност „Поверително“. Съгласно анотацията в системата, лицето по чл. 31, ал. 1 от ЗЗКИ, което е подписало и определило грифа за сигурност на рапорта бил св.М.М., тогава Директор на ТД НС – Разград, а срокът за защита на информацията в документа съгласно чл. 34, ал.1, т. 3 от ЗЗКИ бил до 25.09.2024 г.

През м. юли 2020 г. при извършена редовна годишна проверка на наличните документи в ТД „Национална сигурност“ - Разград била установена липсата на два документа, маркирани с гриф „Поверително“ с регистрационни номера съответно рег. № KB303122-001-11/Рз-6-693/29.03.2019 г. и процесния с рег. № KB303122-001-11/Рз-6- 1932/25.09.2019 г. И двата документа били в единствен екземпляр и следвало да се намират в изготвилият ги служител, в случая обвиняемия И.Т.. След допълнителна вътрешна проверка документите не били открити, поради което Директор ТД „Национална сигурност“ - Разград уведомил за случая Директора на Специализирана дирекция Сигурност на ДАНС“ към ДАНС гр. София. Последният със Заповед № 3-1945/05.08.2020 г. разпоредил извършването от специална комисия на тематична проверка за установяване на обстоятелствата около липсващите цитирани документи в ТД „Национална сигурност“ - Разград. В хода на проверката, извършена в периода 05.08.2020 г. - 30.10.2020 г., бил проведен разговор със свидетелката А.З., изпълнявала до 11.08.2020г. длъжността „Завеждащ регистратура за класифицирана информация“ към ТД НС - Разград, били изискани разпечатки от деловодната система, копия от описи, удостоверяващи получаването на двата документа от обвиняемия Т., проверен бил служебния му компютър, били снети обяснения от него, прекия му началник към момента - св. Д.М., св. М.М. - към момента Директор ТД НС - Разград, били проверени служебните каси на всички служители на дирекцията.

За резултатите от проверката бил съставен Доклад № RB202001-001-03/14.12.2020 г., констатациите по който установили, че първият от липсващите документи с рег. № RB303122-001-П/Рз-6-693/29.03.2019 г. не е създаван. Под този номер в информационната система „Класифицирана информация“ погрешно бил регистриран рапорт относно проведена разузнавателна беседа за лицето Д.Ш.. Установено било, че действителния рапорт е с рег. № ЯВ303122-001-11/Рз-6-694/29.03.2019 г., като свидетелката А.З. е регистрирала погрешно два пъти в системата един и същ документ. Въпреки, че действително нямало регистриран документ с рег. № RB303122-001-ШРз-6- 693/29.03.2019 г., обвиняемият Т. бил подписал на страница № 1 на „Запис в тетрадка - приложение 4 без повторно зачисляване“ като получен документ с такъв рег. номер.

По отношение на инкриминирания по настоящото дело документ с рег. № RB303122- 001-11/Рз-6-1932/25.09.2019 г. по описа на ТД НС - Разград, проверката не установила във водените регистри за класифицирана информация данни за последващо движение на документа и въпреки положените усилия и извършените проверки от всички служители в ТДНС - Разград за наличност на документа при съхраняваните от тях класифицирани материали, документът не бил открит. Тъй като според анотацията в информационната система документът бил в един екземпляр, обективно е било невъзможно да се установи съдържанието на така регистрирания документ. При извършена проверка на компютърната конфигурация, използвана от обвиняемия Т., не били установени изготвени документи, касаещи лицата М. и Ф. Г.. Установено било, че тези две лица са споменати в изготвен рапорт рег. № RB303122-001-ШРз-6-1965/01.10.2019 г. относно лицето Г. А., кандидатствал за статут на продължително пребиваващ чужденец в Република България на основание брак с българска гражданка, като негови родители. Извършената проверка в деловодната система потвърдила, че лица с имена М. и Ф. Г. не били постъпвали като лица, искащи пребиваване в Република България и за такива лица не е била получавана преписка от Дирекция „Миграция“ към МВР. Такива лица не били влизали и на територията на Република България. В т. 6 от изводите към Доклад № RB202001-001-03/14.12.2020г. комисията приела, че съществува основателно съмнение, че в действителност не е регистриран документ с рег. № RB303122-001-П/Рз-6-1932/25.09.2019 г. по описа на ТДНС - Разград, представляващ

съгласно анотацията в деловодната система рапорт относно проведена разузнавателна беседа за М. и Ф. Г.. Основание за това давало обстоятелството, че документа е подписан от директора на ДНС - Разград, което не се допускало при изготвянето на такъв вид документи. Затова комисията приела, че е възможно свидетелката А.З., изпълняваща длъжността „Завеждащ регистратура за класифицирана информация“, да е допуснала отново деловодна грешка, като е регистрирала друг вид документ.

Горната фактическа обстановка е установена по безспорен и категоричен начин от всички събрани по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. Съставът на АпС-Варна констатира, че по реда и със средствата на НПК, първоинстанционният съд е отчел всички необходими и относими към предмета на доказване фактически данни, които допринасят за изясняване и разкриване на обективната истина по делото и въз основа на това е направил правилни фактически и правни изводи за липса на категорични доказателства обв. Т. да е реализирал от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.358 ал.1 от НК. Този извод на РОС не е изолиран - същият почива на подробен и мотивиран доказателствен анализ, който се споделя изцяло от въззивната инстанция и не следва да се преповтаря. В решението си РОС е дал много обстоен и задълбочен отговор на всички развити от представителят на държавното обвинение доводи, направени в хода на първоинст. съдебно производство и доколкото в допълнението към протеста, инициирал настоящото производство, се излагат идентични такива, с оглед становището на различни състави на ВКС на РБ, обективизирано в редица решения /Р №624/06.02.14г, I НО по КД №1963/13г; Р №321/18.01.16г, III НО по КД №807/15г; Р №181/11.06.12г I НО по КД №486/12г/, въззивният съд не намира за необходимо да преповтаря и обсъжда подробно всичко онова, което е задължително за съдебния акт на първоинстанционния съд, след като /въззивният съд/ не е достигнал до различни фактически и правни изводи въз основа на доказателствата по делото.

Във връзка с твърдението, залегнало в допълнението към протеста, за допуснато процесуално нарушение от страна на първоинст. съд, доколкото в решението са приети нови фактически положения, въз основа на които са

изградени правните изводи: подобно нарушение не се констатира от въззивната инстанция. Тълкуването, респ. позоваването на разпоредбата на чл. 378, ал. 3 от НПК от страна на държавното обвинение, е абсолютно неправилно и превратно. Действително, съдът разглежда делото в рамките на фактическите положения, посочени в постановлението изготвено по реда на чл. 78а от НК от наблюдаващия прокурор, а когато установи нови фактически положения следва да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора. В предходната алинея втора на същата норма обаче, законодателят е предвидил възможността при разглеждане на делото, съдът както да преценява събраните в наказателното производство доказателства, така и да събира нови. Невъзможността съдът да стори това, би означавало да се достигне до правен абсурд, поставящ ограничение или забрана за съда – органът, призван по Конституция да правораздава на база на легално проведено наказателно производство и събрани доказателства, да преценява всички събрани по конкретното дело доказателства и да оправдае обвинено лице в процедурата по чл.375 и сл. от НПК, какъвто е настоящият случай!

Предвид всичко изложено по-горе, протестът се явява неоснователен, респ. решението на РОС като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло, поради което и на основание чл. 338 вр. чл. 378 ал. 5 НПК, Варненският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 81 на Окръжен съд-Разград, постановено на 24.08.2021г по НАХД № 193/2021г. по описа на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна проверка.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____